

Tehnologie radiologică

Denumirea disciplinei	Anatomia descriptivă
Tipul	Obligatorie
Anul de studii	I
Componenta	De specialitate
Titularul de curs	Catereniuc Ilia, dr. hab. șt. med., prof. univ.
Locația	Catedra de anatomie și anatomie clinică, USMF <i>Nicolae Testemițanu</i> , Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 192, blocul morfologic
Condiționări și exigențe prealabile de:	Anatomia omului – știință fundamentală a învățământului medical – studiază organismul uman în dezvoltarea sa ontogenetică, în strânsă legătură cu modificările mediului ambiant și activitatea cotidiană a fiecărui individ. Anatomia – știința formelor vii, a transformărilor și reorganizărilor corpului omenesc, include o sistematizare și integrare a cunoștințelor despre conexiunea și influența reciprocă a sistemelor somatice și viscerale; despre influența diferitor factori ai mediului extern asupra aparatului locomotor, a activității viscerelor și sistemului nervos. Program: pentru însușirea bună a disciplinei studentul anului I are nevoie de următoarele abilități: cunoașterea limbii de predare; competențe confirmate în științele studiate la nivelul liceal (biologie, chimie, fizică); cunoașterea principiilor de formare a termenilor medicali, bazate pe cunoștințele elementare a limbii latine. Competențe elementare în tehnologiile informaționale – utilizarea internetului, Windows, Word, Excel, Power Point (procesarea documentelor, tabelelor electronice și prezentărilor, utilizarea programelor de grafică); abilitatea de comunicare și lucru în echipă; calități – toleranță, compasiune, creativitate, inițiativă, autonomie.
Misiunea disciplinei	Anatomia omului are drept scop studierea particularităților morfofuncționale ale organelor și sistemelor de organe în diferite perioade ale dezvoltării postnatale și utilizarea acestor cunoștințe pentru însușirea disciplinelor fundamentale și clinice, prevenirea diferitor maladii, diagnosticul și tratamentul lor corect. Unul din obiectivele principale ale cursului este studierea anatomiei omului viu în aspect imagistic și rolul ei educativ în formarea specialiștilor de înaltă calificare la specialitatea <i>Tehnologie radiologică</i> competitivi pentru sistemul de sănătate național și internațional prin organizarea învățământului medical modern și susținerea cercetărilor științifice în conformitate cu noile exigențe și realizări în domeniul profesional.
Tematica prezentată	Terminologia anatomică, structură, funcții, particularități de vârstă și de gen, varianta individuală și anomalii de dezvoltare, anatomia pe viu. Aparatul locomotor. Osteologia generală. Anatomia funcțională a scheletului uman. Morfologia funcțională și topografia craniului. Artrosindesmologie. Anatomia funcțională a articulațiilor și biomecanica lor. Miologie generală. Mușchii capului și gâtului, mușchii trunchiului, mușchii membrelor. Splanchnologie generală. Anatomia funcțională a sistemului digestiv, a peritoneului și spațiilor extraperitoneale. Anatomia funcțională a sistemului respirator. Anatomia funcțională a inimii. Anatomia funcțională a sistemului urinar și a organelor de reproducere. Anatomia funcțională a glandelor endocrine. Anatomia funcțională a sistemului nervos central. Sistemul limbic și

	formația reticulară. Anatomia funcțională a sistemului nervos periferic: nervii cranieni și spinali. Anatomia funcțională a sistemului nervos autonom. Anatomia funcțională a organelor senzoriale. Anatomia funcțională a sistemului vascular și limfoid.
Finalități de studiu	• să posede cunoștințe despre structura, topografia și particularitățile anatomice ale organelor și sistemelor de organe; • să evalueze locul și rolul anatomiei omului în pregătirea preclinică; • să integreze cunoștințele anatomice cu disciplinele clinice; • să înțeleagă principiile de aplicare și transfer a cunoștințelor în practica medicală; • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomice pe piesele anatomice, la cadavru, pe radiograme; • să aplice pe viu cunoștințele teoretice cu privire la determinarea limitelor și proiecției organelor față de reperele anatomice; • să fie capabil să interpreteze imaginile radiologice, RMN, endoscopice, sonografice, etc.; • să deducă cauzele posibile și să înțeleagă mecanismele, care influențează procesele fiziologice, ce pot contribui la apariția variantelor anatomice și anomaliilor de dezvoltare; • să implementeze cunoștințele acumulate în activitatea de cercetător; • să posede competențe de analiză și sinteză a cunoștințelor și informației științifice obținute și să fie capabil de a utiliza tehnologiile informaționale și de comunicare.
Manopere practice achiziționate	✓ să cunoască: metodele de cercetare în anatomie; terminologia anatomică; clasificarea, structura și particularitățile anatomice ale oaselor, articulațiilor, mușchilor, viscerelor, vaselor și nervilor; ✓ să demonstreze: • abilități de analiză și sistematizare a cunoștințelor; • formațiunile anatomice pe material cadaveric, mulaje, radiograme și pe viu; • reperele osoase, articulare și musculare pe material cadaveric, radiograme și pe viu; • abilități în identificarea reperelor topografice necesare pentru determinarea limitelor și proiecției organelor interne; • abilități în identificarea reperelor topografice necesare pentru determinarea proiecției vaselor sangvine; • formațiunile anatomice ce țin de SNC și periferic pe piesele anatomice, mulaje, radiograme; • abilități în identificarea reperelor topografice necesare pentru determinarea limitelor și proiecției nervilor și componentelor SNA; • să identifice particularitățile individuale și regionale ale oaselor, articulațiilor, viscerelor, vaselor și nervilor; ✓ să integreze cunoștințele anatomice cu disciplinele clinice prin: formularea concluziilor pe marginea materiei studiate; dezvoltarea opiniilor proprii referitor la particularitățile anatomice individuale, de vârstă și de gen ale oaselor, articulațiilor, viscerelor, vaselor și nervilor; cunoștințele acumulate să le aplice în practică.
Forma de evaluare	Examen